

transaktions- og risikoomkostninger ved at være knyttet til den danske krone, da den er en lille valuta i international sammenhæng. Da euroen omfatter en større del af Færøernes samhandelsområde end den danske krone, passer euroen bedre til de færøske økonomiske interesser. Det Økonomiske Udvalg mener derfor, at det ville gavne den færøske økonomi, hvis det gældende valutasystem baseret på den danske krone blev ændret til et valutasystem, som blev baseret på euro.«

Synes hr. Kristian Thulesen Dahl ikke, det er ret interessant, at et område, som i dag er en del af Danmark, som måske ønsker selvstyre, i virkeligheden faktisk føler, at en tilknytning til euro-området valutamæssigt vil være en udvidelse af dets muligheder ud over de her ting, som det har i dag?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes også, hr. Jens Rohde er en flink fyr, og jeg ved egentlig ikke, om det er værst for mig, at han siger det, eller om det er . . . nå, spøg til side.

Sagen er jo, at hvis man mener, at en vellykket valutaunion indebærer en mærkbar politisk integration i det, hr. Jens Rohde jo også betegner som dybden, så bliver man jo nødt til at forholde sig til det, når vi nu skal stemme om euroen. Så bliver man jo nødt til at forholde sig til, om man er tilhænger af den politiske integration, udvidelsen af unionsmagten, når man så vælger, om man vil stemme ja eller nej.

Min pointe er sådan set, at man ikke kan stemme ja til euroen og så bagefter sige nej til dens nødvendigheder. Det ville være en hamrende ulogisk måde at se tingene på. Derfor anerkender jeg også de jaserige, som siger: Jamen vi vil have den her politiske integration. Vi vil have, at Bruxelles og Frankfurt styrer mere og mere af de ting, der skal foregå i Danmark, uanset om det er konsekvenserne af euroen. Jeg anerkender da blankt, at så skal man stemme ja.

Men hvis man har det andet ræsonnement og siger, at der altså er noget selvbestemmelsesret, noget frihed for landet, som man mener at kunne opretholde, hvis ikke vi er med i denne her valutaunion, så skal man selvfølgelig sige nej den 28. september 2000. Det er da klart.

Må jeg så minde hr. Jens Rohde om, at jeg faktisk forsøgte at få Venstres bud på en indholdsmæssig debat af det her og ikke bare flasker og overskrifter i forbindelse med, at jeg

jo spurgte Venstres ordfører, hr. Anders Fogh Rasmussen, om ikke det er rigtigt, at alle de klassiske områder, man normalt tillægger en nationalstat, en statsdannelse, ønsker Venstre reguleret på EU-plan.

Så kan man jo godt prøve at omdefinere de klassiske begreber for, hvad der kendetegner en statsdannelse. Det er jeg da med på en diskussion om. Det er en meget teoretisk diskussion. Men er det ikke rigtigt, at sådan forholder det sig?

Så spørger hr. Per Kaalund: Hvordan vil et nej påvirke investorer, aktiemarkedet osv.? Det er et meget relevant spørgsmål. Vi har jo fået en indikation af det i de aktiekurser, som vi har set over de sidste måneder. Altså alt imens der bliver lavet målinger også på, om finansmarkederne tror, det bliver et ja eller et nej den 28. september 2000, og alt imens flere og flere inden for finansmarkedet tror, det kan blive realistisk at tro, det kan blive et nej, har aktiemarkedet slået den ene rekord efter den anden i KFX-indekset, og det er jo et tegn på, at der er stor tillid til dansk økonomi i årene fremover og til erhvervslivets indtjeningssevne også med et dansk nej.

De økonomiske vismænd behandler jo også det her, og de skriver, at fordelene økonomisk ved et ja er små og usikre – små og usikre, siger de. Derfor siger jeg, at jeg tror på, at vi kan stemme nej den 28. september og så fortsætte, som tingene er nu, for vi er jo uden for euroen i dag og har kronen, og det vil vi så fortsætte med den 29. september 2000 og i tiden efter.

Så lige til hr. Claus Larsen-Jensen om Færøerne: Jeg synes da, at det er interessant, hvad et økonomisk udvalg på Færøerne har skrevet om det her spørgsmål. Om det dækker færingernes holdning, ved jeg ikke. Lige så vel som når der kommer et forhandlingsudvalg herved og diskuterer selvbestemmelse, så er det også spørgsmålet – der laves meningsmålinger på det – om færingerne i virkeligheden under de vilkår, der nu kan blive gældende, ønsker reel selvbestemmelse.

Det er jo derfor, jeg siger: Jamen så lad os da spørge færingerne. Jeg forstod ikke helt, om det var et ja til ændringsforslaget, hr. Claus Larsen-Jensen i virkeligheden sagde, for det ville da være fint, hvis han sagde: Færingerne har nogle ønsker på det her område. Hvorfor så ikke spørge færingerne? Hvorfor så ikke give dem lejlighed til at have en folkeafstemning om det,